

Sygn. akt I C 838/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - SSR Dorota Florowska

Protokolant - Sylwia Dubowik

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014r. w Zgorzelcu

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. T.

przeciwko K. M. (1)

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda Ł. T. na rzecz pozwanego K. M. (1) kwotę 2.417,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 838/12

UZASADNIENIE

Powód, K. M. (1), domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego, Ł. T., kwoty 25.700,- zł z odsetkami od dnia 23 października 2009 r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, że nabył od pozwanego samochód M. (...), za który zapłacił kwotę 25.700,- zł. W dacie sprzedaży pozwany zapewniał powoda, że samochód stanowi jego własność, ukrywając jego wadę prawną (samochód należał do osoby trzeciej). Powód podkreślił, że pozwany podstępnie zataił wadę prawną samochodu, której ten nie mógł z łatwością odkryć. Jako podstawę prawną żądania powołał przepis art. 556 kc (k. 2-4).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu. Zaprzeczył, by zapewniał powoda o przysługującym mu prawie własności spornego samochodu. Wskazał, że tylko pośredniczył przy sprzedaży pojazdu na prośbę N. K. (k. 49-50).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(dowód: zeznania świadka B. T., k. 78-79, zeznania pozwanego K. M. (1), k. 96-97, protokół z przesłuchania K. M. (2), k. 78-79 akt sprawy II K 1477/11)

Pozwany przedłożył powodowi dwie umowy kupna-sprzedaży datowane na dzień 22 października 2009 r., na których widniały identyczne dane pojazdu: producenta, numeru identyfikacyjnego, pojemności, numeru książki pojazdu, daty pierwszej rejestracji. W umowach jako miejsce transakcji wskazano miejscowość S., jako sprzedającego – L. R.. Na jednej z umów naniesione były dane kupującego – N. K. zam. w L. przy ul. (...). W drugiej z umów dane nabywców

nie zostały wymienione. Zostały one uzupełnione przez powoda (jako nabywcy wskazani zostali Ł. T. i R. T.). Powód zapłacił pozwanemu kwotę 25.700,- zł. Samochód został wydany powodowi wraz z niemieckimi dokumentami (w tym niemieckim dowodem rejestracyjnym).

(dowód: umowy z (...) r., k. 17 i 21 akt sprawy II K 147/11, zeznania świadka B. T., k. 78, zeznania powoda K. M. (1), k. 95, zeznania pozwanego K. M. (1), k. 96, protokół przesłuchania podejrzanego, k. 31-32 akt sprawy II K 147/11, dokumenty pojazdu, k. 24-25 akt sprawy II K 147/11)

W dniu 18 października 2009 r. w Niemczech zgłoszono kradzież (...).

(dowód: zaświadczenie o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wraz z tłumaczeniem, k. 62-63 akt sprawy II K 1477/11)

W dniu 22 września 2011 r. nabyty przez powoda samochód został zatrzymany przez funkcjonariuszy SG. W dniu 23 września 2011 r. wszczęto śledztwo w sprawie posłużenia się przez powoda w (...) (...) (...) w B. uprzednio podrobioną umową kupna-sprzedaży i przedstawiono powodowi zarzuty. Przedmiotowy samochód został wydany właścicielowi (Towarzystwu (...)) plc).

(dowód: notatki urzędowe, k. 1-2 akt sprawy II K 1477/11, postanowienie o wszczęciu dochodzenia, k. 27 akt sprawy II K 1477/11, postanowienie o przedstawieniu zarzutów, k. 28 akt sprawy II K 1477/11, postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych, k. 21)

Wyrokiem z 22 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy w Bolesławcu uznał Ł. T. winnym popełnienia czynu polegającego na posłużeniu się uprzednio podrobioną umową kupna – sprzedaży pojazdu ciężarowego M. (...) i za to – na podstawie art. 270§1 kk – wymierzył mu karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych w wysokości 10 zł. Orzekł też przepadek dowodu rzeczowego w postaci umowy kupna-sprzedaży.

(dowód: wyrok SR w Bolesławcu z 22 lutego 2012 r., k. 125 akt sprawy II K 1477/11)

Pismem z 2 kwietnia 2012 r. – doręczonym pozwanemu w dniu 6 kwietnia 2012 r. – powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.000,- euro w terminie 7 dni od odebrania wezwania.

(dowód: pismo z 2 kwietnia 2012 r. wraz dowodem doręczenia, k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego (jako sprzedawcy) z tytułu rękojmi nie była zależna od jego wiedzy, ani winy, stąd nie podlegały one ocenie w sprawie. Przedmiotem ustaleń i oceny Sądu była natomiast posiadana przez powoda wiedza o wadzie prawnej rzeczy w chwili zawarcia umowy. Znajomość wady przez kupującego pozwala bowiem założyć, że kupujący godził się z jej wadliwością i wyłącza powstanie odpowiedzialności sprzedawcy (vide: art. 557§1 kc, 575 kc).

Wbrew temu co powód twierdził w uzasadnieniu pozwu, nie było tak, żeby dopiero po zawarciu umowy sprzedaży okazało się, że pozwany nie był właścicielem spornego samochodu. Przy dokonywaniu transakcji powód otrzymał od pozwanego dwie umowy kupna-sprzedaży pojazdu; w żadnej z nich – podobnie jak w okazanych powodowi niemieckich dokumentach pojazdu – jako właściciel nie został wskazany K. M. (1). Powód w sposób świadomy uzupełnił swoje dane w umowie kupna-sprzedaży, w której jako sprzedający wymieniony został L. R., a następnie posłużył się nią w celu rejestracji pojazdu na terenie kraju (vide: wyrok w sprawie II K 1477/11). Twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu pozwu przeczyła treść zeznań świadka B. T. (Mój bratanek, kiedy nabywał ten samochód, to wiedział, że jego właścicielem nie jest pozwany, k.78 verte; Żaden z tych wydanych dokumentów nie wskazywał na to, aby właścicielem samochodu był K. M. (1), k. 78 verte; W oparciu o przedłożone nam dokumenty wiedzieliśmy przed zawarciem transakcji, że K. M. (1) nie jest właścicielem przedmiotowego samochodu, k. 79). Zaznaczyć przy tym należy, że świadek bezpośrednio uczestniczył przy zawieraniu przez strony transakcji, a będąc wujem powoda, nie miał motywów, by fałszywie zeznawać na jego niekorzyść. Przy dokonaniu oceny przydatności zgromadzonego w sprawie

materiału dowodowego nie sposób pominąć wewnętrznej sprzeczności zeznań powoda, Ł. T., który na rozprawie w dniu 24 czerwca 2013 r. (k. 95) początkowo twierdził, że uzupełniając treść umowy kupna-sprzedaży był przekonany o przysługującym K. M. (1) prawie własności przedmiotu sprzedaży, po czym zeznał: Ja zorientowałem się, że pozwany nie jest właścicielem samochodu w dniu sprzedaży, bo to wynikało z przedłożonych przez M. dokumentów. Przyznał ponadto, że dokumenty wskazujące, że właścicielem pojazdu jest osoba trzecia zostały mu okazane przed zawarciem przez strony umowy. W takich okolicznościach pierwotne twierdzenia powoda o stanie jego wiedzy należało uznać za pozbawione logiki. Zgromadzone w sprawie dowody, w tym niezakwestionowane przez strony dokumenty, pozwoliły na ocenę, że powód godził się wadliwością prawną. Żaden z nich – wbrew twierdzeniom powoda – nie wykazał, by pozwany zapewniał go, że jest właścicielem przedmiotu transakcji.

Mimo że każde czynienie użytku rozporządzającego z rzeczy cudzej powinno być z moralnego punktu widzenia ocenione jako naganne, prawo dopuszcza tego rodzaju rozporządzenia, przewidując przy tym środek ochrony strony pokrzywdzonej w postaci możliwości skorzystania z rękojmi za wady prawne. W sytuacji, gdy powód był świadomy wady prawnej rzeczy o jego pokrzywdzeniu nie mogło być mowy, co skutkowało niemożnością skorzystania przez niego z instytucji rękojmi (art. 557 § 1 k.c.). Nie wpływało to jednak na ważność umowy pomiędzy stronami ani na dotyczące ich wzajemne obowiązki w tym - obowiązek zapłaty ceny przez powoda. Brak skutku rzeczowego i wynikający z ryzyka powoda obowiązek zwrotu pojazdu właścicielowi, nie wpływał na stosunki obligacyjne pomiędzy stronami i stanowił swego sankcję za świadome kupowanie rzeczy nie będącej własnością sprzedającego (vide: wyrok SN z dnia 18 grudnia 1996 r. I CKN 27/95, uzasadnienie wyroku SN z dnia 9 listopada 2004 r., IV CK 194/04).

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w pkt I wyroku.

O zwrocie kosztów procesu na rzecz pozwanego orzeczono na podstawie art. 98 kpc, albowiem pozwany wygrał proces. Na koszty procesu poniesione przez pozwanego składały się: opłata od udzielonego przez pozwanego pełnomocnictwa (17,- zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (2.400,- zł).